

Hensyn til Anvendelsen af Udvisningsretten, naar der maa gaas ud fra, at denne ikke er ubundet af ethvert Hensyn.

Hvor vid end imidlertid den ved den almindelige Folketret hjemlede Udvisningsret maatte opfattes, saa kan det dog i ethvert Fald ligeoverfor de specielle Overenskomster, som ordne de danske Optanters Forhold i Slesvig, ikke med Rette paastaas, at disse i denne Retning ikke have nogen Særret. Det kan erkjendes, at en saadan Særret ikke allerede ligger i Wiener-Fredstraktatens Art. XIX, men den er uimodsigelig tillagt dem ved Abenraakonventionens, af Regjeringerne tiltraadte Slutningsprotokol, nemlig dens Bestemmelse i No V, Ltr. a, hvorefter alene den Betingelse sættes for Optanternes Afgang til varigt Ophold i Slesvig, at de ikke ved deres Opførsel give Anledning til begrundede Klager, særlig ikke lægge fjendtligt Sindelag for Dagen mod den preussiske Stat og dennes Borgere. Herved har den almindelige Folketrets Udvisningsregler faaet en nærmere Bestemmelse ligeoverfor Optanterne, der vilde være ganske betydningsløs, hvis der ved Siden deraf skulde bestaa en almindelig, til ingen nærmere Betingelse bunden Udvisningsret.

Hvad dernæst angaar den i „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ udviklede Paastand, at Benyttelsen af den ved Wiener-Fredstraktatens Art. XIX hjemlede Optionsret ikke blot forudsatte, at de, der opterede for Danmark, flyttede til Danmark, men ogsaa medførte, at de udeluktedes fra nogenstinde atter at flytte tilbage som danske Undersaatter til Slesvig, har Udvalget Følgende at bemærke. Wienertraktatens Art. XIX har — ligesom den Række af lignende Traktater, som Fremstillingen opregner — til nærmeste Diemed at sikkre Optanterne Retten til at flytte til det gamle Fædreland, hvormed da følger Bevarelsen af Undersaatsforholdet til dette. Det maa imidlertid indrømmes, at Traktatens Udtryk tillige antyde den Forudsætning, at Bevarelsen af den danske Statsborgerskabet sker ved, at Optanten tager Ophold i Danmark. Men hvor stor Betydning man end vil tillægge denne Forudsætning, er der i ethvert Fald Intet som helst udtalt, som skulde kunne udelukke de danske Optanter fra, efterat de havde regulariseret deres danske Statsborgerforhold ved et Ophold i Danmark, at vende tilbage til Slesvig og som danske Undersaatter forblive der. Dette er netop, hvad der er sket. De danske Optanter have maattet erhverve et saadant ekstraordinært Hjemstedsbevis i Danmark, som Lov af 9de Marts 1872 aabner dem Afgang til, ordentligvis under den Betingelse, at de have opholdt sig i en dansk Kommune. Hele Paastanden om et Tilbageflytningsforbud mangler i Virkeligheden det positive Grundlag, som vilde være uundværligt for at hjemle en saadan Undtagelsesstilling.

Det er ogsaa klart, at de senere Forhandlinger om Optanternes Retsstilling og særlig Abenraakonventionen aldeles ikke ere gaaede ud fra Eksistensen af et saadant almindeligt Forbud mod Tilbageflytning. I ethvert Fald ere ogsaa her Vedtagelserne i Abenraakonventionen afgjørende. Enhver Usikkerhed, som paa Grund af Fredstraktatens Tausshed kunde svæve over Spørgsmaalet om Optanternes Ret til kort eller varigt Ophold i Slesvig, er ved denne Konventions Stadfæstelse hævet. Fra dette Stilleblik er denne Ret dem tilfikkret, alene under den ene, ovenfor omtalte Betingelse.

I Henhold til det Bemærkede maa Udvalget være af den Formening, at den preussiske Ordre af 7de Januar d. A. er en Forurettelse mod de under den indbefattede Personer, der have Krav paa Behandling som danske Optanter. Krav herpaa have nemlig utvivlsomt de i 1863 fødte Børn, paa hvis Vegne der af rette Vedkommende og i rette Tid udtryffeligt eller stiltiende er afgivet behørig Optionserklæring, cfr. det S. 1909—10 trykte Undertillæg 7 til Tillæg A. Krav herpaa have, hvad Fremtiden angaar, fremdeles utvivlsomt de i 1864 inden 16de November fødte Børn under den samme Forudsætning. Derimod tror Udvalget ikke, at noget efter 16de November 1864 født Barn i denne Henseende har noget folkeretligt Krav. Thi vel kunde den S. 1937—38 trykte Verbalnote fra Udenrigsministeriet i Berlin til den danske Gesandt i Berlin (Undertillæg 7 til Tillæg A.), isoleret betragtet, føre til at udstrække Retten til alle inden Optionsfristens Udløb den 16de